

ЄВАНГЕЛЬСЬКА ПРАВДА

УКРАЇНСЬКА ЄВАНГЕЛЬСЬКО - РЕФОРМОВАНА ЦЕРКВА

Христос Народився! Славте Його!

ст.1-2

проповідь

Небезпечний Христос

НЕБЕЗПЕЧНИЙ ХРИСТОС.

Луки 2:34-35

Чи задумувались ви коли-небудь над тим, ким для вас є Христос?

Ми переважно звикли думати, що наш Господь - Месія, який прийшов у цей світ, є дуже добрим до всіх нас, ми звикли думати, що Ісус є Утішителем, який прийшов лікувати нас, проголошувати мир і спокій, всіх любити. Ми звикли, що Ісус, День Народження Якого ми святкуємо, дуже добрий до всіх людей на землі. Чи маєте ви такі само думки? На жаль, мушу вас розчарувати.

Деякі пророки, ще перед народженням Ісуса, говорили не тільки про приємні речі. Пророк Ісая (52:15) пише: „Так Він здивує численних народів, царі свої уста замкнуть перед Ним, бо побачать, про що не говорено їм, і зрозуміють, чого не чували вони !..” Є ще інші тексти, але навіть тут ми бачимо, що для одних Господь буде порятунком, добром і милосердям, для інших - Тривогою, небезпекою, Тим, хто загрожує щоденним звичкам і поведінці.

ст.4

Дивлячись сторінка

ст.3-4

Історія Благовістія

ст.7

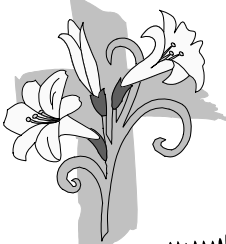
Новини світу
Новини УЄРЦ

ст.5

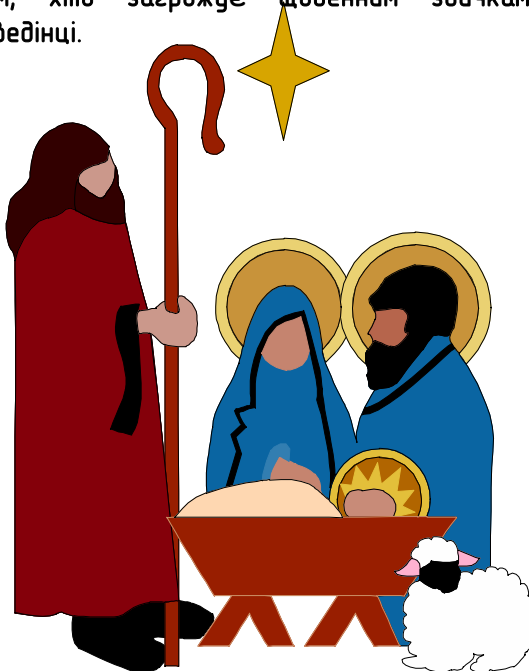
"Вірую..."

Чи думаємо,
чи говоримо?

ст.8

Розпорядок служінь
Досьє на Санта Клауса

Ким для вас є Христос?

Історія, яку ми прочитали, відбулася на 40 день після народження Ісуса. За єврейською звичкою, коли мали пройти дні очищення для жінки, немовля повинні були принести до храму на знак посвяти перед Господом, а батьки – принести в жертву Богові якусь тваринку. Марія з Йосипом приїшли в Єрусалим до храму, (від Вифлеєму це було близько 8 кілометрів). Коли вони заїшли, там вони зустріли одну дивну людину – Семена, який взяв на руки маленького Ісуса, подякував Богові і почав говорити якісь дивні слова, дивне пророцтво, над яким Йосипу і Марії ще довго довелося думати. Батьки Ісуса були вражені, вони і не думали, що хтось може знати їх, що хтось може знати маленького Ісуса. Але найбільше Йосипа і Марію вразило пророцтво Семена про Ісуса та і про них самих.

Можливо, по дорозі додому вони ще довго думали, яким чином меч душу прошиє самій Марії, і яким чином цей Спаситель – Ісус Христос буде призначений багатом на падіння і встановлення в Ізраїлі, і на знак сперечання. Ці слова були незрозумілими не тільки для батьків Ісуса, над цими словами через 30 років почали задумуватися і самі учні Ісуса, над цими словами варто і нам подумати. Яким чином Ісус, як Любов, може бути багатом на падіння і встановлення?

Ким для вас є Христос?

Коли Семен говорив ці пророцтва про Ісуса, він мав на увазі також певні слова чи події зі Старого Заповіту, які відповідали його пророцтву. Праведний Семен сказав, що Ісус буде на знак сперечання, (у російській Біблії написано «предмет пререкання») і далі – щоб відкрились думки сердець багатьох. Ця ситуація дуже схожа на події, які сталися з ізраїльським народом у єгипетській пустелі, коли вони починали нарікати на свого Бога, Який врятував їх від рабства.

Коли ізраїльтяни покидали Єгипет, вони співали пісні на прославлення Бога, вони дякували Богу за визволення, але ніхто і подумати не міг, що через пару днів ці самі люди будуть нарікати на Бога, піднімати відкрите повстання проти свого ж Визволителя. В пустелі таємне стало явним – відкрились думки сердець багатьох. Семен, як і всі євреї, чекав на прихід Ісуса – Месії, але він знав, що хоч всі євреї називали себе віруючими, проте саме прихід Ісуса виявить, хто на стороні Бога, а хто проти Нього. Саме Ісус виявить думки багатьох сердець.

Ким для вас є Христос?

У своєму пророцтві Семен також згадав пророка Ісаю (8:14–15), який ще за 700 років до народження Ісуса говорив, що Він буде не тільки наріжним каменем, але і каменем спотикання, до спіткнуться об Нього багато-хто, і попадають... Чому так мало статися з народом Божим? Яким чином Ісус мав бути каменем спотикання?

Якщо подивитися на життя Ісуса Христа – його слова, його вчення, його діла – чи всім Він подобався? Чи всі сприймали його вчення, чи всі хотіли слухати те, що Він говорив? Прочитайте Євангеліє, подивіться скільки добра робив Ісус, скільки Він дав здоров'я, скільки людей вернув до життя, скільки прекрасних речей Він говорив і робив. Проте були і будуть люди, яким Він заважав, які його не любили, які намагалися його знищити, яким слова Ісуса дуже заважали. Господь справді став каменем спотикання для тисяч людей.

Згадайте того самого Ірода, якому заважав Ісус і якого Ірод намагався вбити. Згадайте слова апостола Івана про світло: „Світло на світ прибуло, люди ж темряву більш полюбили, як світло, ніж до були їхні вчинки! Бо кожен, хто робить лихе, ненавидить світло, і не приходить до світла, щоб не зганено вчинків його (Іван.3:19–20). Згадайте фарисеїв та книжників, для яких Христос став дуже небезпечним, адже Він руйнував їхні плани, зріховні вчинки, відкривав злі помисли їх сердець. Згадайте учнів Ісуса Христа, які спочатку були з Ним, але і їм не сподобалися слова Ісуса, і вони не хотіли приймати того, що вчив Господь. Багато людей чекали зовсім не такого Месію, вони надіялися на спасіння від влади Риму, а не від влади гріха. Саме тому Господь для багатьох став тим каменем спотикання, об якого багато хто спіткнувся і попадав. Саме тому Христос став для багатьох людей небезпечним.

Яким для вас є Ісус?

Яким є Ісус у наш час для людей? Чи може це пророцтво Семена відноситися і до нас з вами? Чи можу я сказати ті самі слова про Ісуса, що призначений Він багатом на падіння і встановлення, і на знак сперечання?

Чи говорили ви коли-небудь з людьми про Ісуса? Якою була реакція людей на ці слова? Дійсно, для одних Ісус і є тим Спасителем, якого вони так потребують. Саме Він є лікувальним бальзамом на їхні рани, саме Він є тою Живою водою, якої багато хто прагне. Такі люди хочуть слухати Божі слова, вони прагнуть жити тим духовним

хлібом. Для таких людей Господь є дійсно Спасителем, призначеним на встановлення, на спасіння, на життя вічне.

Проте, навіть у нашій країні, навіть у нашому місті є чимало людей, які або зовсім не хочуть чути про Бога, або не дуже хочуть вникати у всі ті питання. Хоч ми і називаємо себе християнами, проте дуже мало з нас справді хоче служити Богу, виконувати його волю. Для багатьох Ісус все ще є каменем спотикання, продовжує бути небезпечним.

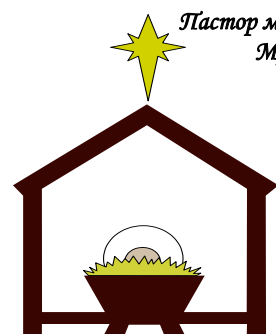
Христос ще і досі є найбільшою загрозою для тих, які люблять жити в гріхах, які навіть чути не хочуть про свої гріхи, про покаєння. Христос ще і дотепер є загрозою для зажерливості і егоїстичності, для тих, хто ставить власні інтереси над усе. Коли Ісус заважає цьому, то такі люди всілякими способами намагаються позбутися його. Господь і в наш час бачить серця людей, бачить наш внутрішній характер, нашу формальну подобність, наші порожні релігійні визнання. Він і зараз продовжує виявляти злі думки багатьох сердець, саме тому Він є небезпечним для більшості.

Ким є для вас особисто Христос? Призначений Він вам на падіння, чи встановлення?

Загляньмо у наші серця, подумаймо над цим питанням, адже третього тут не дано – або Ісус є нашим Спасителем, або Він є нашою найбільшою небезпекою. Або ми служимо істинною вірою йому, або ми служимо сатані. Або Він нам на встановлення, вічне життя, або Він нам на падіння, вічну загибель. Іншого не дано.

Ким є для вас Господь?

*Пастор м. Свєтлєва
Мурза В.В.*

Шарін! Шарін! Куди вони ведуть тебе?

Через декілька днів мало бути Різдво. Це велике християнське свято було завжди важливим у сім'ї Каріма. На відміну від мільйонів мусульман в Каїрі, для цієї християнської сім'ї народження Ісуса у цей світ було надзвичайно важливою подією. Майже у всьому ця сім'я була відмінна від своїх сусідів. Іноді такі відмінності робили життя дуже важким для Шарін та Якуба.

„Сьогодні ми купимо багато смачних речей на ринку, - думала про себе Шарін. Якуб допоможе мені донести це все додому”. Незабаром сумка була наповнена різними продуктами. Шарін несла сумку за одну ручку, а Якуб – за іншу.

Несподівано, не знати звідки, взялись двоє чоловік з палицями в руках. „Язичники! Шіммі! Кара для людей Аллаха!” До того як Шарін зрозуміла, що сталося, ці люди накинулись на неї з Якубом. Сумка випала з їх рук і всі продукти порозсипалися по вулиці.

„Якуб!” - закричала Шарін. Вона спробувала піднятися, щоб допомогти брату, але хтось заламав її руки за спину, підняв її і кинув. Вона вдарилась об щось головою, все в її очах потемніло і втратила свідомість.

Ніхто на вулиці навіть не намагався допомогти. Якуб піднявся з переляку, побачивши колеса вантажівки в декількох сантиметрах від голови. „Шарін! Шарін!” – закричав він.

Коли Шарін прийшла до тями, її голова розколювалася. Кров покрила обличчя та плечі, страшенні синяки вкривали все її тіло. Було майже темно, лише маленька керосинова лампа освітлювала кімнату. Двоє людей поряд збуджено перешіптувалися. „Вона ж кафір – язичниця, вона заслуговує на смерть! Що, я не бачив як вона ходить до християнської церкви? Чи ж не вона дала книгу брехні, яку вони називають святою, одній із дівчат на її вулиці?”

Старший із двох підійшов до дівчини і нахилився над нею. На його обличчі був вираз гніву та ненависті. „Немає Бога крім Аллаха, і Мухаммад його пророк - повтори ці слова за мною, і ми залишимо тебе живою.” Зі злістю він схватив Шарін і почав трусити її.

„Ні, ніколи!” - почала волати дівчина. „Я люблю Іса Аль Месія (Ісус)! Він – найбільший Пророк Божий.”

„Свиня! Собака!” – розсердився чоловік і вдарив дівчину в обличчя. Шарін знову знепритомніла.

Через кілька годин вона знову прийшла до тями. Двоє людей кудись поділись. Слава Богу! Але на їх місці сидів старий чоловік, схрестивши ноги. Він розгорнув біле рядно в якому зберігав Коран і почав шанобливо читати написане: «Ті, хто ворогує проти Аллаха і Його апостола та поширює безлад на землі, повинен бути позбавлений життя чи розіп'ятий, або ж йому мають відрізати руки та ноги, або ж його мають вигнати з країни. Вони мають бути посоромлені і покарані, як в цьому світі, так і в майбутньому; крім тих, які покаються перед Аллахом. Адже ви повинні знати, що Аллах - всепрощаючий та милостивий.»

Шарін почала голосити: «О, Господи, Боже, допоможи мені, визволи мене!» В цей момент чоловік припинив своє читання. Він повільно встав на ноги, поклав Коран на дерев'яну лавочку і підійшов до дівчини. Його погляд зовсім відрізнявся від фанатичного злого погляду тих людей, які були до цього. При світлі лампи Шарін могла бачити його темні очі, але замість ненависті вона бачила жалість і

порозуміння. Стоячи біля дівчини, він далі продовжував: «Аллах є милостивий, дівчинко, він є також поблажливий. Чому ти продовжуєш опиратися? Ангели на небі будуть співати, якщо ти обличши своє життя, повне обманів».

Шарін лише покивала головою і витерла сльози з обличчя. «Я люблю Ісуса, як свого Спасителя та Господа...»

Минали дні, а Шарін все ще перебувала в муках і тортурах. Одного дня сталося жахливе, - поки один воїн ісламу притиснув Шарін до землі, інший вилив з пляшечки розчин кислоти на зап'ястя дівчини. Шарін стиснула зуби в агонії та від болю. Ці двоє людей намагалися змити кислотою зовнішній знак на руках дівчини - два маленькі чорні хрестики, які були на внутрішній стороні зап'ясть. Але, Слава Богу, вони не могли змити знак віри, який Дух Святий поставив на серці цієї дівчини.

Коли ці люди пішли, Шарін почала плакати: „Ісусе, дай мені сили! Дай мені сили!” І Господь дав для неї сили понад людське розуміння.

Одного дня, знову прийшов старий чоловік, щоб продовжити свої настанови. Побачивши дівчину, він застиг від подиву та жалості. „Це зовсім не те, що Аллах заповідав у Корані. Там нічого не написано про викрадення, тортури чи вбивство язичників у ім'я джихаду”. Шарін подивилася на цього старого чоловіка з жаліливими, повними сліз очима і звернулася до нього з проханням: „В ім'я милостивого Аллаха, допоможи мені і спаси мене”.

„Як вірно те, що моє ім'я є Ахмад, так вірно і те, що я не можу цього зробити. Вони покарають мене і мою стару дружину”, - у відчай промовив старий чоловік. Відвернувшись від неї, він пішов до дверей і сів біля них. Шарін в цей час могла спокійно поспати.

Коли вона прокинулася, навкруги було темно. Жодного звуку не було чути від старого чоловіка. Зненацька її руки торкнулися чогось холодного. Це був ніж. Що це було, неважко дешифрувати трюк? Але Шарін взяла ніж і ретельно почала пилити мотузку, якими була зв'язана. Після цього вона почала повзти до дверей. Там, де мав сидіти старий чоловік, вона наткнулася на порожню керосинову лампу та купу обносів. Двері були залишені злегка відчиненими. Шарін здавалося, що мільйони зірок у на небі співають пісню свободи за її звільнення. „Дорогий Боже, що на небі, почуй мою молитву і достав мене в безпеці до дому мого батька”.

Іслам та Джихад.

Понад один мільярд людей у всьому світі є мусульманами. Більшість з них живе у північній Африці, на Близькому Сході, і далі на всьому шляху до Індонезії та Малайзії. Іслам, що означає покору Богу (Аллаху), не завжди був так поширений, як сьогодні. Мухаммад, засновник цієї релігії, терпів великі труднощі і переслідування в його джихаді, або боротьбі, щоб мати підтримку його віри.

Араби-мусульмани, чиї предки жили в Палестині багато поколінь, були викоренені. Сьогодні багато місць на „Священній Землі”, на яку претендували мусульмани, як їх священні місця, знаходяться в руках Ізраїлю. Щоб помститися їм, фанатичні мусульмани намагаються захопити аеропорти, стріляють у єврейських атлетів на олімпійських іграх, закладають бомби в автобусах, торгових площах, і навіть у великих адміністративних будівлях Нью-Йорку.

Аравійський Півострів у 600 роках нашої ери.

Відкрийте атлас і знайдіть Саудівську Аравію. Ви помітите, що навіть сьогодні, там є лише декілька міст, відокремлених одне від одного великими пустелями. Аравійський півострів має жорсткий клімат, а тому і в минулому там не могли існувати великі поселення. Араби, яких називають бедуїнами, були кочовим

¹ (невіруюча людина) – ім'я, яке часто давали мусульмани для християн і християни для мусульман.

² Не мусульмани (часто християни чи євреї), які живуть у мусульманських країнах.

народом, який переміщався з місця на місце у пошуках їжі та води. Кожний такий кочовий клан поклонявся власним божкам, богиням чи духам.

В часи жорсткого переслідування християн під час правління римських імператорів, велика кількість віруючих людей вимушена була втікати від римських солдат і переховуватися у аравійській пустелі. Саме там вони проповідували євангеліє, а також засновували християнські церкви. Але серед цих християн не було впевненості у доктрині, тому часто вони сперечалися між собою. Сумно про це згадувати, але близько у 600 роках Церква була розділена на багато різних частин. Приміром, одні християни навіть переслідували інших, за те, що ті мають іншу доктрину.

Але християни були не єдиними, хто втік на Аравію. Тисячі євреїв також змушені були переховуватися від важкого гніту Риму після 70 року н.е., коли римляни майже повністю зруйнували Єрусалим і відіслали багато євреїв у заслання або у рабство. Саме тому на всьому аравійському півострові євреї встановлювали синагоги та вели свої справи. Мухаммад, який подорожував караваном, часто зустрічав цих євреїв та християн і чув їхні історії, які вони розповідали.

Люди, що жили на аравійському півострові, були поділені жорстокими безлюдними пустелями, жадливими родовими сварками та різними релігійними віросповіданнями.

Мухаммад, 570 – 632 н.е.

Мухаммад ібн Абдула (син Абдули) народився приблизно 570 н.е. в східному аравійському місті Мекка. До того, як він народився помер батько, а коли йому виповнилося шість – не стало матері. Спершу його вихованням займався дід, а пізніше – дядько. Він не мав ніякої формальної освіти; його першою роботою було – пастух.

У Мецці жила одна багата і поважна вдова на ім'я Хаджа. Мухаммад був чесним довірливим працівником, тому ця жінка дала нову роботу для нього – керувати караваном до Сирії. Через кілька років Мухаммад одружився зі своєю багатою господаркою. Вони мали двох синів та чотирьох доньок, але вижили тільки доньки. Після його смерті, його дочка, а особливо його зять, став дуже знаним у мусульманській історії.

За декілька кілометрів від Мекки знаходиться самотня гора Хіра. Мухаммад часто був у печері на цій горі, медитував та постив. Саме тут, на цій горі, згідно Ісламу, сталося найбільше чудо Боже. Віриться, що ангел Божий – Гавриїл, з'явився медитуючому Мухаммаду, і сказав йому: „Перекажи!“ „Що я маю переказати?“ – запитав він. Три рази він чув один і той же наказ, і врешті Гавриїл сказав: «Перекажи в ім'я твого Господа, Творця, який створив людину зі згусток крові. Перекажи! Твій Господь є найбільш прекрасний, Який навчив людство тим речам, яких вони не знали.»

Коли він повернувся додому, він був засмучений та здивований. Але його дружина, Хаджа, повірила його історії та почала підбадьорювати його. «Ти став Божим пророком», – сказала вона. Саме тому в Корані написано, що Гавриїл говорив до цього пророка багато разів, навчав його, як він має проповідувати для людей. Також ці слова мали слухати люди з Книги, як їх названо так у Корані: християни та євреї. Згідно з Кораном євреї та християни не знають правди, або ж не знають всієї правди; нібито деякі пророки чи апостоли писали неправду. Тільки Мухаммад має всю правду.

Пізніше настав час для Мухаммада оголосити себе як пророка. Перед усім він звернувся до свого племені в Мецці. Люди осканьчили від слів Мухаммада, тому що він сказав, що вони моляться нікчемним ідолам. Це була дуже сильна образа. Але Мухаммад продовжував проповідувати навіть більш жорсткіше. Незабаром це призвело до проблеми, коли одне плем'я – Курайш, вирішило вбити його, щоб покінчити з таким проповідями. Знехтуваний проповідник вирішив утекти зі своїми послідовниками до Медіни, міста, яке лежить 400 км. на північ. Мусульмани цей перехід називають хайрою і вважають початком поширення їх релігії. В Медіні, люди з готовністю прийняли Іслам. Любов Мухаммада була настільки великою до Медіни, за те, що вони прийняли його вчення, що він наказав після смерті поховати себе

саме у цьому місті. Для мусульман всього світу хіджра є початком їхнього календаря так само, як для нас він починається з народження Ісуса.

Перед своєю смертю, у 632 році, Мухаммад не тільки захопив Мекку і силою примусив людей прийняти іслам, але й захопив цілий аравійський півострів, щоб і там насадити іслам. Чи були ці люди навернені через його проповідь? Ні. Все було зроблено з допомогою меча.

Події після життя Мухаммада

Мухаммад не мав синів, щоб продовжити свій джихад. Натомість його тесть, Абу Бакр, і його зять – Каліфи, продовжували боротьбу, щоб насадити іслам більшій частині людей.

Як думаєте, куди вони перш за все пішли? Для послідовників ісламу це не було важким питанням. Їм довелося завоювати Палестину – поля і долини, де колись жили Авраам та Ізмаїл. Саме араби були їх нащадками! Через декілька років Хеврон, Єрусалим і навколишні міста полягли під кривавим мечем мусульман. Якою прекрасною перемогою це було для послідовників пророка. Після цього армія не зупинялася, а продовжувала завойовувати Персію, Індію; вони перетнули весь Єгипет і Північну Африку та дійшли до Іспанії.

Погляд назад ...

Північна Африка мала багату християнську традицію. Це була батьківщина Перпетуа, Атанасія, Августина та безлічі інших церковних лідерів у перших століттях нашої ери. У цей час Церква Ісуса Христа процвітала. Вона розуміла багатство Христового заповіту, і показувала свою любов до Господа.

Сумно про це згадувати, але з роками це відношення помінялося. Подібно до церкви в Ефесі, вона втратила свою першу любов до Господа. Вражаючі руїни стародавньої християнської церкви у Північній Африці нагадують нам сьогодні, які ці церкви були, і якими вони стали: руїни після їхньої минулої слави.

Чи можете ви зрозуміти, як легко армія ісламу могла пробратися через Африку та Європу? Чому люди не могли протистояти ісламу? Проблема була не тільки в суперечках про Трійцтво Бога, часто одне місто йшло війною на інше. Куди поділася їхня глибока любов до Ісуса Христа та його церкви? Куди поділася їхня любов до Божого Слова? В той час виникло стільки ненависті та протистояння відносно певних церковних доктрин, що навіть інколи деякі міста радо вітали у себе мусульман. Сьогодні, дивлячись у минуле, ми можемо зрозуміти, що таке вторгнення ісламу, та знищення християнських церков у Африці може бути сприйняте як покарання від Господа за їхню невіру.

На завершення.

Християни, які живуть у ісламських країнах, терплять дійсно жорстокі переслідування. Історія про Шарін на початку нашої розповіді – є однією з тисяч. Християни в тих країнах потребують нашої підтримки та молитви. Більшість мусульманських країн видали закон, в якому мусульманам заборонено ставати християнами. Таким людям завдають тортур, ув'язнюють чи навіть вбивають. Навіть у Єгипті, який проголошує свободу віросповідання, поліція не подасть допомогу, якщо християнина викрали, чи зневажають. В Судані, Саудівській Аравії, Іраку, Ірані, Пакистані та Бангладеш християни зазнають тяжких переслідувань. Можете собі уявити, як важко їм дається притворятися мусульманами?

Християни в ісламських країнах дуже потребують наших молитов та підтримки. Ви можете це зробити також. Часто ми можемо зустріти таких людей, які мають іншу релігію. Але чи готові ви допомогти таким людям зрозуміти євангелію Ісуса Христа? Чи можете ви пояснити таким людям, як отримати спасіння в Ісусі? Чи маєте ви достатньо знань, щоб захистити ваші релігійні переконання?

(З книги «Полум'я Слова» Арко Хан, Пітер Торенвільт.
Переклад Мурзи В.В.)

„Вірую...” чи думаємо, що говоримо?

Шановні читачі. В попередньому номері газети ми з вами розмірковували над стражданням Ісуса за Понтія Пілата, про його розп'яття та поховання. На черзі слова з нашого символу віри про воскресіння Ісуса Христа. Ми кажемо: *«Вірую в Ісуса Христа, що устав третього дня з мертвих, вознісся на небо і сидить по правиці Бога Отця Вседержителя; звідки і прийде судити живих і мертвих»*. Тож подумаймо, що означають ці слова, і що ми перед Богом визнаємо, коли їх говоримо?

Коли ми говоримо про воскресіння Ісуса Христа, те, що він встав з мертвих на третій день, ми перш за все повинні запитати себе, чи не піддаємо ми сумніву ці слова? Коли писався Гейдельберзький катехізис, на той час ця подія приймалася всіма, як римокатоликами, так і протестантами як реальна історія і центральна християнська доктрина. Разом з тим, залишається фактом і те, що таке вчення ніколи не може бути раціонально доведеним. Воно або приймається через віру, або зневажається через невіру. Так як Катехізис не вдається до доказів про існування Бога, так він не вдається і до доказів воскресіння. Отже, немає ніяких підстав для думок про те, що Катехізис недооцінює воскресіння Ісуса Христа. Це подія, яка має справу з великим ворогом (смерть), повідомляє про новий статус (праведність), підносить до нового життя, гарантує нам майбутнє (воскресіння). І дійсно, воскресіння Христа має велике значення для християнської віри. Без нього християнство було б дорогою в нікуди і безнадійною подорожжю. Ап. Павло дуже ясно говорить про це в 1 Кор.15. Без воскресіння всі наші молитви були б марними, а віра наша не мала б ніякої цінності (в.14). Це означало б, що наша віра є даремною, так як ми ще перебували б у гріхах (в.17). Одним словом, замість того, щоб бути найблагословеннішими, ми є тими, кого можна тільки пожаліти. Але це зовсім не так тому, що Христос піднявся з мертвих. Він переміг смерть, скрутив голову дияволу і здобув велику перемогу. Він живе! Проте, є ще такі, що стабільно відмовляються повірити в це.

Воскресіння Христа є обіцянкою і зобов'язанням того, що ми також воскресемо. Це дає нам змогу відродити в собі націю життя (1Пет.1:3). Це означає, що смерть і могила не є кінцем всього. Завдяки Христу ми живемо сьогодні і будемо жити вічно. Могила не втримала Його, не втримає вона і нас. В Христі ми не матимемо гніву та осуду, а тільки мир і славу.

Чи вірите ви у глибині вашого серця, коли говорите цей символ віри, що Христос, який був мертвий, справді воскрес на третій день? Чи вірите ви що це воскресіння є дуже важливим для вас особисто? І чи можете ви собі уявити вашу нікчемність, коли б Ісус не воскрес?

Коли ми говоримо про вознесіння Ісуса на небо і який сидить праворуч Отця, то і тут потрібно спитати себе запитання, чи справді ми приймаємо це?

Що означає для нас це вознесіння? По-перше, те, що через Христове вознесіння ми отримуємо «свого Адвоката на небесах». Слово «адвокат» походить 1Ів.2:1, де говориться, «Діточки мої, це пишу я до вас, щоб ви не грішили! А коли хто згрішить, то маємо Заступника перед Отцем, – Ісуса Христа, Праведного». Стосовно нашого Господа Ісуса, це означає, що на небесах Він діє, як наш повірений по захисту. Він постійно захищає нас перед Отцем. Він заступається за нас, як великий Первосвященик – Юрист (Євр.7:25; 9:11,12). А якщо ми запитаємо: «На підставі чого Він це робить?», то потрібно знати, що робить Він це на підставі того, що Сам зробив. Він захищає нас Своєю праведністю і святістю. Він наближає Свою визвольну роботу до справи нашого спасіння.

По-друге, вознесіння означає, що ми маємо свою «тілесну за поруку» на небесах. Що це означає? Той факт, що Христос на небесах у нашій людській природі хоч і возвеличений, означає, що Він не забув нас. Фактично Його перебування на небесах в тілі, є

гарантією, обіцянкою того, що Він прийде і помістить нас туди, де і Сам перебуває. Як обручка на пальці дівчини є запорукою того, що наближається весілля, так і тіло Христове на небесах є зобов'язанням того, що одного дня і ми будемо на небесах.

І по-третє, вознесіння означало, що приходить Дух. Звичайно, Дух був активним ще від самого початку, створюючи світ і споряджаючи Божих слуг, але Христос пообіцяв, що пошле Духа Святого на Свою церкву так, як ніколи раніше. Коли це станеться? В Дії.1:8 йдеться, що станеться це після вознесіння Христа. «Та ви приймете силу, як Дух Святий злине на вас», - кажуть ангели після Христового вознесіння.

Одночасно Його вознесіння не залишило Його церкву беззахисною, безсилою. Разом з тим правління Ісуса Христа має межі, воно закінчиться. Коли? Тоді, коли Христос прийде судити живих і мертвих. Спаситель, який вже приходив у Віфілеєм, зійде ще раз. Але куди і коли, ми не можемо сказати. Писання говорить про певні знаки, які будуть перед Його приходом, такі як безбожність (Лк.17:26-30), війни (Мк.13:17), нещастя, землетруси, голод (Мк.13:8), переслідування (Лк.21:16,17), прихід Антихриста (2Сол.2:1-12) і проповідування Євангелії всім народам (Мт.24:14). Писання також говорить віруючим, як жити перед лицем Його другого приходу. Воно дає інструкцію бути твердим і не спати (1Сол.5:6), а також жити у святості (2Пет.3:11).

Також у Писанні дещо говориться про спосіб, яким Господь Ісус повернеться. Його прихід буде раптовим (1Сол.5:2,3), в певний час (Мт.24:36,37). Це також буде видиме повернення (Мт.24:30,31; Дії.1:11; Сол.4:16). І, нарешті, це буде повернення в славі (Мт.25:31).

Коли Він повернеться, що ж тоді? Тоді мертві встануть (1Сол.4:16), живі зміняться (1Сол.4:17; 1Кор.5:10) і відбудеться суд. Деякі будуть засуджені і визнані винними, інші будуть судимі, виправдані і віддані (Мт.25:31-46). Після цього нові небеса і нова земля стануть місцем проживання Бога і Його вибраних (Об'яв.21).

Запитання:

1. Який ефект на учнів Христових дало воскресіння відразу? Що сталося пізніше, коли вони в це повірили?
2. Наведіть 11 прикладів, кому з'явився воскреслий Ісус?
3. Якою була проблема Хому стосовно воскресіння? (Івана 20) Звідки вона походить? Чим ми схожі на Хому?
4. Якого самедня Ісус воскрес? (Лук.24:1) Як Церква шанує цей день?
5. Що трапилося б, коли б Ісус не воскрес? (1Кор.15:14, 17, 19)
6. Які тіла ми отримаємо після воскресіння? (1 Кор.15:42-57; 1 Ів. 3:2)
7. Христос є наш адвокат, заступник на небі? Що це значить для нас? Чи Він наш єдиний заступник? Хто наполягає, що ми маємо також інших заступників на небі? Як така точка зору впливає на Христові заслуги?
8. Запорукою чого є Христове вознесіння?
9. Що ми маємо з того, що Ісус сидить праворуч Отця?
10. Чи очікували віруючі з Н.З. скорого повернення Ісуса?
11. Що означає слово „мараната”? Де воно є в Біблії?
12. Чим останні дні будуть радувати Божих людей?
13. Яким чином останні дні принесуть труднощі Божим людям?
14. Чи говорить Писання про те, що є деś місце між раєм і пеклом, яке називається „чистилищем”? Яка Церква говорить про це і звідки вони беруть таке вчення?
15. Чи говорить Біблія про другий шанс для безбожників?
16. Що означає для нас Христовий прихід? (2Петр. 3:11-13)

Різдвяна свічка

В одному з мікрорайонів великого міста, у старому кам'яному будинку мешкає молода дівчина. Звуть її Ірена. Коли я познайомився з нею, вона вже була паралізована і сиділа в інвалідній колясці. Вона - дочка простих людей.

До хвороби Ірена працювала бухгалтером на одному з будівельних підприємств. Тоді вона мала 19 років, була веселою, гарною, зрештою, як і всі дівчата в її віці. Працювала вона старанно, акуратно, серйозно, і всі вважали її незамінною.

Але одного дня її робоче місце залишилося порожнім, дівчина потрапила до лікарні з діагнозом - "параліч нижніх кінцівок". Ірена стала інвалідом ...

Біда трапилась 4 роки тому, і увесь цей час вона перебувала у тісній двокімнатній квартирі своїх батьків. Спочатку колишні колеги відвідували її, щоправда, згодом дедалі рідше і рідше. Лише один бухгалтер, колега Ірени, і тепер щонеділі відвідує її, завжди прихопивши з собою якийсь подаруночок для хворої.

Коли стан здоров'я Ірени покращав так, що вона вже змогла сидіти, постало питання про інвалідну коляску. Без неї не могло бути й мови про прогулянки на свіжому повітрі, бо дорослу дівчину

незвично по вулиці носити на руках. Коляска стала головною темою розмов у цій родині. Хвороба Ірени була затьожною, в сім'ї не вистачало грошей, а тому купівля коляски була річчю неможливою, і все свідчило про те, що і найближчим часом цієї проблеми не вирішити.

Наближались Різдвяні свята. Для Ірени та її рідних Різдво було святом бідних людей - тільки три свічки горіли на ялинці. Зате колядку "Христос родився" усі співали від душі. Несподівано у двері хтось подзвонив. Мама поспішає до дверей, відчиняє і ... всі почули її здивований зойк. Під дверима стояла майже нова інвалідна коляска, на ній миготіла запалена свічка, а навколо - ні душі ...

"... Свічка горить, миготить, - розповідає мама Ірени, - а я кричу: «Хто там?» - Тиша. Ще раз питаю голосно: "Хто тут є?" - Ніхто не відповідає. Тільки коляска стоїть, коляска для моєї бідної дитини». «Дитятко Ісус живе!» - закричала я у бік кімнати, не пам'ятаючи себе від радості. Чоловік та старша дочка вже стояли поруч, а з кімнати чулося галос Ірени: "Мамо, що трапилось?"

Від хвилювання я ледь вимовила: "Дитятко Ісус був тут, Ірено!" Батько з сестрою принесли Ірену на руках і ми усі четверо мовчки дивилися на коляску, що

стояла в темряві, освітлена полум'ям свічки... До цього часу ми не знаємо, хто нам її пожертвував. Бухгалтер з будівельного підприємства категорично заявляв, що це не він. Та хіба може він на свій невеликий заробіток купити таке у наш час?"

Тісніше я випадково познайомився з дружиною того бухгалтера і від неї дізнався, що інвалідну коляску для Ірени купив її чоловік.

"На ті свята ми не купували жодних подарунків ні дітям, ні собі, - розповіла вона. - Чоловік дав оголошення до газети, що шукає інвалідну коляску. Ми отримали декілька пропозицій. Незадовго до Різдва ми з ним обійшли усіх знайомих, які жертвували гроші на коляску, і у Святий Вечір віднесли коляску під квартиру Ірени. На коляску ми поставили запалену свічку, а самі швиденько втекли. Це було найпрекрасніше Різдво за всі роки нашого спільного життя".

Ту свічку мама Ірени старанно зберігає до цього часу і щороку напередодні Різдва запалює її на кілька хвилин.

Я розповів вам цю історію, бо тепер дуже мало говориться про людяність, доброту, милосердя... Проте, незважаючи на наші сірі будні, люди роблять набагато більше, благородних вчинків, аніж ми думаємо, які, на превеликий жаль, часто нами замовчуються.

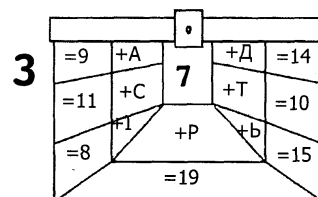
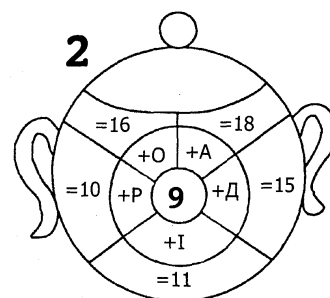
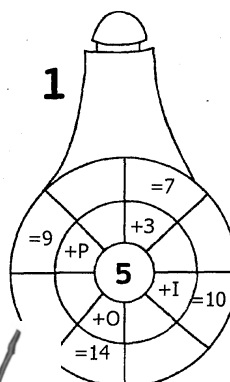
Мудреці поклоняються Ісусу.

Евангеліє від Матвія 2 розд.

Коли ж Ісус народився у Віфлеємі, прийшли зі сходу мудреці, щоб поклонитися Йому, і принесли в дарунок дивовижній Дитині золото, ладан та смирну.

За допомогою нескладних математичних дій ти легко зможеш розшукати букви і занести їх в речення. До цифри, що стоїть на лінії речення, треба додати цифру, яка в центрі дарунка. Відповідь вкаже тобі букву. Номеру речення відповідає номер дарунка.

- Мудреці почали шукати Ісуса за допомогою 2 9 4 5
- Мудреці звернулися до 2 1 7 6 9 щоб довідатися про нового Царя.
- Пошуки Ісуса і служіння Йому принесли мудрецам велику 12 2 7 1 4 3 8.

Степань (Рівненська обл.)

- П'ять учителів початкової школи міста Мерсин на півдні Туреччини були оштрафовані за викладання теорії еволюції Дарвіна і "зневагу релігійних почуттів учнів".
- Близько 84% жителів Німеччини вірять в захисні сили Ангелів-хранителів. Такі результати Інтернет опитування 1400 чоловік, яке напередодні Різдва провела газета „Жити і виховувати“.
- Президент Білорусі Олександр Лукашенко своїм указом звільнив релігійні організації від обкладання земельним податком і податком на нерухомість. В прес-службі уточнили, що від податку на нерухомість звільнено майно релігійних організацій, яке може бути віднесене до основних засобів і використовується в релігійних, а не в господарських або інших цілях.
- В німецьких потягах пасажири незабаром зможуть знімати стрес за допомогою йоги. Такі вправи по релаксації допоможуть пасажирам зняти стрес після роботи, особливо напередодні Різдва, коли потрібно пробиватися через натовпи людей під час покупок.
- Відповідь на те, як не захворіти Снідом, сформована християнством. "Безумовно, такий набір заходів є, і він сформульований всіма християнськими конфесіями - ніякого дошлюбного сексу, жити статевим життям тільки з своїм чоловіком"
- Людина, яка шукає миру і бажає добра людям, яка живе очікуванням надприродного, може мати спасіння навіть якщо не вірує в Христа, переконаний Папа римський - Бенедикт XVI.
- Понад 30 ВІА-інфікованих зцілилися після звернення до Церкви і євангельського способу життя.
- Церкви в Німеччині, які порожніють, повинні «перепрофілюватися». Продаж церков і їх перепрофілювання в ресторани, квартири, офіси або установи культури в Німеччині вже давно не рідкість. Основні причини змін - це скорочення членів церковної общини, а звідси фінансові проблеми що виникають: або потреба в церковній будівлі відпадає, або порожня каса общини не спроможна забезпечити його утримання.
- Федеральна служба РФ по контролю за оборотом наркотиків виступає проти створення нетрадиційними релігійними організаціями реабілітаційних центрів для наркозалежних.
- Виступаючи на єпархіальних зборах, митрополит Санкт-Петербурзький і Ладозький - Владимир попросив кліриків своєї єпархії одягатися, як їм личить згідно священного сану, не захоплюватися іномарками, мобільниками і іншими атрибутами забезпеченого життя.
- Міністерство оборони РФ готове прийняти священників в штат озброєних сил. Про це заявив в середу в Москві начальник головного управління виховної роботи ВС РФ Микола Резник.
- Згідно дослідження декількох інститутів у Ірландії спостерігається різкий спад кількості людей, які відвідують церкви.
- У Пакистані звинуваченням у богохульстві проти ісламських цінностей загрожує смертна кара. Глава англійської Церкви архієпископ Кентерберійський - Роуен Уільямс закликав керівництво Пакистану ретельно проаналізувати суворий закон про богохульство, який часто використовується проти християн і представників інших релігійних меншин у країні.
- Журналісти розходяться в думках щодо необхідності читання Євангелія в храмах Православної Церкви Росії на сучасній російській мові.
- В США у моду ввійшли перевернуті різдвяні ялинки. Вважають такий спосіб найкращим, адже під ялинку може поміститися більше подарунків.
- Архієпископ Вікентій дозволив віруючим молитися на ікони з Інтернету. Віруючі можуть роздрукувати з Інтернету ікони, яких у них немає, вставити в рамочку і освятити образ.
- Дизайнери створили MP3-плеєри у вигляді натільного хреста.

Громада далі продовжує служіння. Ми змушені були перенести час наших богослужінь на 13.00, з тієї причини, що наш пастор має допомагати громаді м.Рівне. В нашій громаді на зимовий період вивчення Слова Божого почнеться у п'ятницю о 18.00. Минулого тижня до нас приїжджав брат Кор Харіван з лекцією про можливості служити в Церкві. Також ми готуємось до Різдва. У селищі Гута та Степані наші діти готують виступи на Різдво та колядки. Ще ми готуємо різдвяні листівки для братів та сестер з України та Нідерландів Також хочемо привітати нашу сестру Ларису Широку з народженням у її дочки Наталки - сина. Нехай Господь благословить дитину та батьків. Ми просимо вас також молитися за будівництво будинку для дітей з Недільної школи. Ми вже звели перший поверх, а весною ми хочемо продовжити спорудження. Без ваших молитов та вашої допомоги ми не зможемо завершити це будівництво. У наших планах зробити так, щоб цей будинок служив для потреби усієї УЄРЦ.

Також наша молодь бере участь у підготовці до проведення молодіжної конференції. Усі ми дуже хочемо, щоб ця конференція відбулася якомога швидше. Ми молимося і за це. Моліться і ви за нашу громаду.

Рівне

Наша громада далі розвивається на славу Богу. Господь дав, щоб вдалося подолати ті великі негаразди та непорозуміння, які ми мали, і тепер ми відчуваємо мир та спокій. Однак це не означає, що ми сидимо, склавши руки. Ні. Життя в громаді налагоджується. У нас триває служіння, проводяться уроки слова Божого. На прохання братів та сестер, ми припиняємо молитовні служіння у середу, у зв'язку з погодними умовами, однак ми молитимемося удома за потреби нашої громади та усієї УЄРЦ. На даний час у нас виросла Недільна школа, і тепер ми маємо дві групи дітей. Наша сестра - Кравчук Тетяна, яка є вчителькою Недільної школи проводить дуже успішне служіння. Також можемо зазначити, що кожної неділі на наших служіннях є нові люди. Моліться, щоб ми росли чисельно. Ми радіємо наближенню свят. І ми хочемо привітати усіх вас. Господь нехай керує нами всіма у ці свята, щоб ми використали цю можливість розповісти багатьом людям про Ісуса Христа, і щоб вони справді повірили в Нього. Ми хочемо, щоб люди не лише знали про Ісуса, а й вірили в Нього. Дякуємо вам за все.

Свалява (Закарпатська обл.)

З Божою підтримкою наше служіння триває. Господь дав певне випробовування для нашої громади, яке, на нашу думку, Він дає кожній громаді. Саме тому ми молимося до нашого Отця, щоб Він допоміг нам встати, дав нам мудрість і мир у наші серця, навчив нас розпізнавати Духа істини.

Як завжди, ми маємо богослужіння, уроки по вивченню Біблії, катехізису. Після літніх канікул більш інтенсивно почала діяти Недільна школа, де ми вже ділимо дітей на 2 групи. Крім цього, у центрі міста, у приміщенні нашої християнської бібліотеки ми також маємо групу дітей, які відвідують заняття по вивченню Біблії. Дуже вдячні молодим помічникам, які допомагають у цьому служінні. Нехай все це буде для Слави Господа. Активно проходять у громаді молодіжні зібрання, які згуртовують молодих людей у служіння Богу. Також ми плануємо взяти участь у молодіжній конференції та певних різдвяних заходах. Діти та молодь готуються до виступів на Різдвяні свята, куди ми плануємо запросити також батьків цих дітей. Молимося, щоб усе, що ми робимо, було на славу Богу.

Шаврійське та Рідна Українка (Херсонська обл.)

З Божою допомогою наша громада живе своїм церковним життям. У вересні до нас були запрошені представники з благодійного фонду «Вірний Шлях». Вони провели у місцевій школі семінари для молоді на тему шкідливості паління, алкоголізму та наркоманії. Завдяки цим лекціям не лише діти одержали певну важливу інформацію, але й наша молодіжна група поповнилася молодими людьми, які хочуть знати Слово Боже. На даний час молодих людей поділили на дві групи: окремо хлопці і окремо - дівчата. Поки що саме у такий спосіб сприймається більше тієї інформації, яка їм подається на уроках. Намагаємось також проводити футбольну місію, через яку запрошуємо нових людей до церкви. Як завжди у двох громадах відбуваються богослужіння, вивчення Біблії та катехізису. У наших планах, з Божою допомогою, розпочати богослужіння та відкрити Недільну школу у селі Великі Кліни, звідки вже на біблійні уроки приходить більше 10 дітей. Моліться за нас у цьому починанні.

Київ

Громада працює на славу Господню. Ми маємо богослужіння у кінотеатрі "Салют", а після служби також уроки катехізису, які відвідує декілька людей. Ці люди бажають стати членами помісної громади і зараз ми вивчаємо з ними 30 Недільний День. Щосуботи проводиться молодіжний курс "Чудове змінене життя", в якому молодь вивчає, як Бог преображає своїх дітей. На жаль небагато молодих людей відвідують ці спілкування, ми відчуваємо брак молоді. Але наприкінці грудня буде проведено 5 денну євангелізацію за підтримки молоді, що вже приходить до нас і ми надіємось, що кількість наших відвідувачів збільшиться. Ми потребуємо братерської молитви, щоб наша громада зміцнювалася і росла на славу Богу.

РОЗПОРЯДОК СЛУЖІБ

Церкви з Реформованим віровченням

можна знайти:

РІВНЕ	СВАЛЯВА
Богослужіння проходить: вул. Пересопницька, 200 Неділя о 10 год. Тел. (0362) 226-777	Богослужіння: Неділя о 13 год. вул.. Ломоносова 14 Тел. (03133) 7 - 30 - 61
СТЕПАНЬ	КИЇВ
Богослужіння: Неділя о 13 год. вул. Олени Теліги 27 Тел: (03655) 4 - 11 - 77	Богослужіння: (Правий берег) Неділя о 14 год. кінотеатр „Салют” тел. 525 - 46 - 20 Богослужіння: (Лівий берег) Неділя о 11 год. просп. Лісовий 12 Тел. 524 - 68 - 14
РІДНА УКРАЇНКА	ТАВРІЙСКЕ
Богослужіння: Неділя 14 год. медичний пункт Тел. (05539) 3 - 32 - 58	Богослужіння: Неділя 10 год. Музична школа Тел. (05539) 4-32-39
ЗАКАРПАТСЬКА РЕФОРМАТСЬКА ЦЕРКВА	Богослужіння на українській мові є в:
УЖГОРОД Богослужіння: Неділя 10.00 Пл.. Жупанатська 4,	Мукачеве - вул..Духновича 72 о 16.00 Перечин, Вишкове, Білки.
ЄВ. ПРЕСВІТЕРІАНСЬКА ЦЕРКВА УКРАЇНИ	
м. Одеса тел. (0482) 37-15-19 м. Київ тел. (044) 246-75-76 м. Херсон тел. (0552) 22-54-35 м. Черкаси тел. (0472) 64-45-13	м. Миколаїв тел. (0512) 43-05-16 м. Ізмаїл вул.. Кірова 14 м. Белгород - Дністровський тел. (04849) 22-397 м. Харків вул..Артема 38

Технічний редактор: Мурза Еріка
Члени редколегії: Мурза В.,
Пилипенко В., Молнар Ш..
НАША АДРЕСА:
89300 Україна, Закарпатська обл.,
м.Свалява, вул. Визволення 164 / 1
Телефон редакції: 7 30 61
E-mail: murza@UEFC.svl.uzhgorod.ua
Тираж видання: 1000 примірників.
Періодичність - раз у два місяці.
Газета розповсюджується за пожертви.

Дос'є на Санта Клауса

Червоний козушок, довга сива борода, рум'яне обличчя з очима, які дивляться поверх окулярів. Перед нами улюбленець дівчорі - Санта Клаус. Під Новий рік його можна зустріти від Аляски до Австралії. Словом, усюди, де з різдвяними подарунками на нього чекає дівчора. І не важливо, що в різних країнах його звуть по-різному. Головне — кожний малюк, засинаючи в святвечір, вірить, що на ранок він обов'язково отримає сюрприз від казкового Діда.

Звідки ж узялася ця красива історія про доброго старого, який облітає земну кулю на оленячій запряжці і виконує дитячі замовлення? Вона почалася в спекотній Малій Азії. І хоча більш ніж за півтора тисяч літ ця історія обросла багатьма вигадками, все ж літописи залишили нам більш менш правдоподібний портрет того, хто став прообразом різдвяного діда.

Наприкінці третього сторіччя, в сім'ї багатих городян - жителів портового міста Патари, народився хлопчик, якого назвали Миколаєм. Успадковувавши по смерті батьків великий спадок, хлопець розпорядився ним по-християнськи: не бажаючи, щоб йому дякували, таємно роздав бідним.

Перекази повідомляють такий випадок. В Патарах жив багатий купець з трьома дочками. Коли дівчата стали повнолітніми, справи у батька сімейства пішли настільки кепсько, що він розорився. І він наважився використати красу своїх дочок, щоб мати кошти для існування. Миколай, дізнавшись про те, вирішив врятувати сім'ю від гріха та ганьби. Підкравшись вночі до будинку цієї людини, він кинув у вікно мішечок з грошима. Так батько зміг видати заміж старшу дочку, забезпечивши ту хорошим приданим. Згодом, Миколай знову виконав цей трюк із золотом. Батько видав заміж середню дочку. А на третій спробі торговець підстеріг священника. Він кинувся із сльозами дякувати нічному гостеві за милість. Влаштувавши своїх дочок, купець з часом поправив свої торгові справи, і сам став допомагати людям, наслідуючи своєму добродію.

Через кілька років Миколай відправився в місто Мірри, де його не знали: скромність не дозволяла йому насолоджуватися славою благодійника. Там він поселився як бідняк, який щоденно, тільки відкривалися двері, відвідував храм.

В цей час помер єпископ цього міста, і сусіди-єпископи шукали наступника. Вирішили так: людина, яка прийшла в храм першим, і стане єпископом. Так Миколай ним і став. Люди полюбили дбайливого пастиря, який подавав приклад святого життя. Сучасники описували його як людину покірливої вдачі, незлобивої, яка носила простий одяг і їла пісню їжу. Але під непокразним одягом священника билосся полум'яне серце ревнителя віри.

Чутка про нього поширювалися, а реальні факти в свідомості народу перепліталися з вигадками. Сам же єпископ виконував свій обов'язок, як вірний слуга Христа, направляв людей не до себе, а до Бога. Але, на жаль, погляди простого люду дедалі частіше привертала увагу слуга, а не Господар. Після смерті Миколая Мірлікійського, це сталося в середині IV-го сторіччя народна любов до нього зростає ще більше. І народилися легенди про Миколая Чудотворця - помічника в бідах. Всенародне визнання авторитету єпископа Миколая позначилося в канонізації його як Західною (католицькою), так і Східною (православною) церквами.

Так тривало до XVIII століття, поки світ не вступив до епохи модернізму. Релігія почала здавати свої позиції під натиском нігілізму, що увінчав короною розум, як єдине джерело пізнання світу. Бога спробували «заховати» в комірці, а Біблію — списати на макулатуру. Не дивлячись на це, залишався голод по духовній їжі. Людям не вистачало чуда, від якого вони спробували звільнитися. Та і від Різдва ніхто не хотів відмовлятися, хоч свято це і носило явно релігійний характер. Саме тому безбожному світу потрібен був святий Миколай, але тепер вже як безтурботний товстун - Санта Клаус. І чарівна казка ожила, запалюючи світло і радість в серцях сумних людей. Звичайно, при такому перевтіленні головного героя, центральна ідея свята дуже нівелювалася. Не дивлячись на це цей різдвяний дід, так само як передвісник готував і готує людей до зустрічі Самого Бога, Того, Хто подарував людству найдорожче: Свого Сина, щоб врятувати світ.

